

Кон. Господине, не казалъ ли си и тайно-то?
(камъ Маіера.)

Маі. Нѣ; искахъ самъ ты да го кажешъ.
(камъ Конта.)

Кон. Да, дщера моя, царскій слуга, побудень отъ милость за старый мой возрастъ, за предидущи-те мой злощастія, и за настояща-та моя болка, побѣди мучности-те, и стори ми цѣла милосгъ-та.

Паме. О Боже! Дай ми сила на толика една радость.

Бон. О благополучный за мене день!

Кон. Нека Бога благодариме за толики-те негови благодѣнія.

Паме. Ахъ! Ако на день-атъ на благополучна-та моя свадба ся бѣхъ радовала, днесъ отъ всякъ другій путь самъ утѣшена, и за освобожденіе-то отца моего, и за полученіе-то на спокойствіе-то си. Едно големо добро по болшай части не ся получава безъ трудъ и противность. Божій Промыслъ провожда ни по нѣкой путь злощастія, за да испыта постоянство-то наше; Дава ни обаче и помощь за терпѣніе, и не заборава добродѣтель-та, ненависть-та, и покореніе-то да вознагради.

К о н е ц ъ

н а

КОМЕДИЯ-ТА.